

DEBRECENI ÍTÉLŐTÁBLA

Bf.II. 484/2011/5. szám

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Debreceni Ítéltábla, Debrecenben, 2011. október 17-én megtartott nyilvános ülésen meghozta és kihirdette a következő

végzést:

A hivatali visszaélés büntette miatt vádlott és társa ellen indult büntető ügyben a Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Bíróság 2011. május 16. napján kihirdetett 1.B.1005/2010/5. számú ítéletét a fellebbezéssel érintett II. rendű vádlott tekintetében helybenhagyja.

Indokolás:

A megyei bíróság rendelkező részben írt ítéltével szemben II. rendű vádlott és meghatalmazott védője felmentés végett jelentettek be fellebbezést.

A határozatot az ügyész tudomásul vette, úgyszinté I. rendű vádlott és védője, így az I. rendű vádlottra nézve az jogerőre emelkedett.

A Debreceni Fellebbviteli Főügyészség Bf. 259/2011/1-II. számú átiratában az elsőfokú ítélet tényállásának helyesbítését és indokolásának pontosítását, érdemben pedig annak helybenhagyását indítványozta.

A tényállással kapcsolatban rögzíteni indítványozta II. rendű vádlott szolgálati ideje kezdetének időpontját és a vádlottak, illetve a határt átlépő moldáv állampolgárságú személyek közötti összefüggésre utaló ténymegállapítások mellőzését. Kifejtette, hogy mivel az I. rendű vádlottal szemben az ítélet első fokon jogerőre emelkedett, a vele kapcsolatos részletes indokolás szükségtelen volt, elegendő lett volna a tényállás és az alkalmazott jogszabályok megjelölése. „Az egymással össze nem függő cselekményeket elkövető és cselekményeik tekintetében sem társtettesi, sem részesi viszonyban nem lévő vádlottak esetében az indokolási kötelezettség olyan teljesítése, amely során az I. és II. rendű vádlottakra vonatkozó ténybeli és jogi érvek együttesen szerepelnek, egyébként sem tekinthető a perrendi szabályokkal egyezőnek. Az indokolásból ezért az I. rendű vádlottra vonatkozó ténybeli és jogi érvelések és különösen ezeknek a II. rendű vádlott cselekvőségére vonatkozó indokolással egységes szerepeltetése mellőzendő.”

A bejelentett jogorvoslatok folytán a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét és az azt megelőző eljárást a Be. 349. § (1) bekezdésében foglaltaknak megfelelően a

fellebbezéssel érintett terhelt vonatkozásában, a Be. 348. § (1) bekezdése alapján teljes terjedelemben felülbírált.

Ennek során megállapította, hogy a megyei bíróság a bizonyítási eljárást a perrendi szabályok megtartásával folytatta le.

Ügyfelderítési kötelezettségének eleget tett. A lényeges bizonyítékokat beszerezte és megfelelő alapossggal értékelte.

A bizonyítékokat egyenként és összességében is a logika szabályainak megfelelően értékelte. Részletesen számot adott arról, hogy a miért nem adott helyt a II. rendű vádlottnak a cselekmény elkövetését tagadó vallomásának, és hogyan jutott arra a következtetésre, hogy moldáv állampolgár nem rendelkezett olyan hamis okirattal, amely alkalmas lett volna II. rendű vádlott megtevesztésére az ország területére való belépéskor.

Az általa megállapított tényállás így megalapozott, és nagyrészt mentes a Be. 351. § (2) bekezdésében írt hibáktól és hiányosságoktól. Mindössze a (2) bekezdés b) pontjában írtak szerint kis részben hiányosan állapította azt meg, ezért az ítélet a 352. § (1) bekezdésének a) pontja alapján kiegészíti a következőkkel.

II. rendű vádlott szolgálati ideje 2010. szeptember 18-án reggel 7 órakor kezdődött, amikor I. rendű vádlott szolgálati ideje már lejárt, mégpedig reggel 6 órakor.

Az így kiegészített tényállás a Be. 352. § (2) bekezdése alapján a másodfokú bíróság felülbírálatának alapját képezte.

Helytálló a fellebbviteli főügyészség azon észrevétele, miszerint a vádlottak cselekvősege nem függött össze és amennyiben összefüggött volna akkor mindkettőjüket 6 rb. társtettesként elkövetett hivatali visszaélés büntetében kellett volna bűnösnek találni. Ennek ellenére nem látta indokát az ítélet a 4. oldal 5. bekezdése vonatkozásában, hiszen az, hogy „sem a fent megjelölt 5 moldáv állampolgár, sem moldáv állampolgár nem rendelkezett a beutazáshoz és tartózkodáshoz szükséges vízummal, illetve tartózkodási engedéllyel” nem eredményezi önmagában arra való következtetés vonásának szükségességét, hogy az I. és II. rendű vádlottak egymás tevékenységéről tudva szándékegységben cselekedtek volna. Annál is inkább nem, mivel az idézett mondat folytatásában II. rendű vádlott cselekvőségét csak és kizárólag vonatkozásában rögzítette az elsőfokú bíróság.

Szintén helytálló a fellebbviteli főügyészség álláspontja, mely szerint felesleges volt I. rendű vádlott vonatkozásában a részletes indokolás a Be. 259. § (1) és (2) bekezdése alapján, elegendő lett volna vele szemben a tényállás rögzítése és az alkalmazott jogszabályok megjelölése. Egyetért az ítélet azzal, hogy zavaró és félreérthető az indokolás fogalmazása, mivel a tényállás megállapításának indokolása arra engedne következtetni, hogy a vádlottak cselekményüket társtettesként követték el. Azonban a tényállás egyértelműen feltünteti, hogy a II. rendű vádlott csak egy személy

vonatkozásában követte el cselekményét, és nem utal arra, hogy a vádlottak egymás cselekményéről tudtak volna.

Ezért a másodfokú bíróság végül is nem találta indokoltnak a megyei bíróság indokolásának részletekbe menő átszerkesztését.

Az elsőfokú bíróság az irányadóul elfogadott tényállásból okszerűen vont következtetést a II. rendű vádlott bűnösségére, és helyes a bűncselekmény minősítése is.

A kiszabott szabadságvesztés büntetés igazodik a cselekmény konkrét tárgyi súlyához, valamint a vádlott személyében rejlő társadalomra veszélyességhez és szükséges, egyben elegendő a Btk. 37. §-ában írt büntetési célok eléréséhez.

Nem sérti e célokat a kiszabott börtönbüntetés végrehajtásának próbaidőre való felfüggesztése sem.

Mindezek alapján az ítéletábra a megyei bíróság ítéletét a Be. 371. § (1) bekezdése alapján helyes indokainál is fogva helybenhagyta.

Debrecen, 2011. október 17.

Dr. Kardos Sándor sk.
a tanács elnöke

Dr. Gömöri Olivér sk.
előadó bíró

. Hágger Tamás sk.
bíró

Záradék:

A Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Bíróság 1.B.1005/2010/5. számú ítélete a másodfokú végzés folytán II. rendű vádlott vonatkozásában a mai napon jogerőre emelkedett.

Debrecen, 2011. október 17.

Dr. Kardos Sándor sk.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelűl
tisztviselő

